

Čís. 8523.

»Vozkou« ve smyslu § 224 čís. 8 c. ř. s. jest i majitel autodopravy.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1928, R I 938/28.)

Žalobce domáhal se na žalovaném náhrady škody, ježto se za dopravy žalobce autem žalovaného ztratilo žalobcovo zavazadlo. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud odmítl odvolání. Důvody: Podle čl. II. zák. ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n. jsou podle nového doslovu § 224 čís. 8 c. ř. s. feriálními věcmi spory mezi hostinskými, lodníky, pláři, nebo vozky se strany jedné a jejich hostmi, cestujícími nebo zákazníky se strany druhé, pokud jde o závazky z těchto jejich vzájemných poměrů (§ 1316 obč. zák.). V souzeném případě jde o takovýto závazek, an i žalovaný, majitel autodopravy, jest vozkou v širším slova smyslu. Poněvadž napadený rozsudek doručen byl straně 11. července 1928, kdežto odvolání podáno bylo na poštu teprve dne 28. srpna 1928, bylo odvolání jako opožděné odmítnuto, což se mělo státi již soudem první stolice (§ 468 c. ř. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Jest pravda, že § 224 čís. 8 c. ř. s. v doslovu zákona ze dne 19. ledna 1928 čís. 23 sb. z. a n. neprohlašuje výslovně spory mezi majiteli a podnikateli autodopravy a jich zákazníky za feriální, nýbrž řadí sem spory mezi vozky a jejich cestujícími nebo zákazníky (§ 1316 obč. zák.). Pod pojem »vozka« spadá však jakýkoli podnikatel, který po živnostensku obstarává dopravu cestujících a zboží, při čemž nezáleží na tom, v jakém rozsahu a s jakou výpravou podnik svůj provozuje. V zákoně není zejména opory pro názor stěžovatele, že »vozkou« jest rozuměti jen toho, kdo obstarává dovoz koňským potahem. Nejde o obdobu, nýbrž o výklad slova »vozka«, jehož správnost ve smyslu právě uvedeném plyne z jasného účelu zákona, by odpovědnost za řádné opatření převzatých věcí nesl ten, kdo se za úplatu po živnostensku podjal jich dopravy, což nelze obmezovati jen na určitý okruh podnikatelů tohoto druhu. Jde tedy o spor, jaký má na zřeteli § 224 čís. 8 c. ř. s., a, bylo-li odvolání podáno na poštu po uplynutí více než půldruhého měsíce po doručení rozsudku procesního soudu, právem je odvolací soud jako opožděné odmítl.

Čís. 8524.

Snaží-li se dědic, vzdavší se dědictvého práva notářským spisem, dovoditi bezúčinnost tohoto vzdání se z okolností, jsoucích mimo notářský